

სადოქტორო საგანმანათლებლო პროგრამა ბიოსამედიცინო და ჯანდაცვით მეცნიერებებში

პროგრამა გამიზნულია უმაღლესი სამედიცინო და ბიოლოგიური განათლების მესამე საფეხურისთვის, რომლის წარმატებით დასრულების შედეგად კურსდამთავრებულს ენიჭება მედიცინის დოქტორის აკადემიური ხარისხი.

სწავლება მიმდინარეობს ქართულ და ინგლისურ ენებზე.

პროგრამის მიზანია - ბიოსამედიცინო და ჯანდაცვით მეცნიერებებში შემდგომი დამოუკიდებელი აკადემიური და სამეცნიერო საქმიანობისთვის საჭირო აუცილებელი ცოდნისა და უნარების ინტეგრირებული სწავლება ცალკეულ საკვლევ მიმართულებებში სიღრმისეული შემეცნების უზრუნველყოფით.

პროგრამა 3 წლიანია და გულისხმობს ჯამში 180 კრედიტის შესრულებას. აქედან, 150 კრედიტი ეთმობა სამეცნიერო კომპონენტს, რომელიც სრულდება სამეცნიერო კვლევითი ნაშრომის (დისერტაციის) დაცვით. სამეცნიერო კომპონენტი მოიცავს: ბიბლიოგრაფიისა და გამოქვეყნებული მასალების სრულყოფილ თანამედრვე მიმოხილვას, საკვლევ მასალების შეგროვებას, სხვადასხვა თანამედროვე სამეცნიერო წყაროების დამუშავებას, მონაცემთა ანალიზსა და შედეგების განხილვას, სტატიებისა და დისერტაციის თავების გაფორმებას, დისერტაციის საბოლოო სახით მომზადებას და მის დაცვას. დისერტაციის დაცვაზე გატანის აუცილებელი წინაპირობაა სხვადასხვა სასწავლო კურსებისა და აქტივობების შემცველი სავალდებულო სასწავლო კომპონენტის 30 კრედიტის შესრულება. სადისერტაციო ნაშრომის საჯარო დაცვის შედეგად დოქტორანტს ენიჭება მედიცინის ან ბიოლოგიის დოქტორის აკადემიური ხარისხი.

პროგრამული დარგობრივი სწავლება ეფუძნება ინტერდისციპლინურ მიდგომას, რომლის რეალიზაცია წარმოებს ისეთ სამეცნიერო პრობლემატიკაში, როგორცაა: ნორმისა და პათოლოგიის სტრუქტურული და ფუნქციური ბაზისი, დაავადებათა მართვის სტრატეგიის განმსაზღვრელი ფაქტორები და უმაღლესი სამედიცინო

განათლების პროფესიონალიზაცია. შესაბამისად, პროგრამა ხორციელდება 3 მიმართულებით:

1. ნორმალური და პათოლოგიური პროცესების სტრუქტურული, მოლეკულური, ბიოლოგიური და ფუნქციური საფუძვლები:
 - ბიომარკერების თანამედროვე გამოყენება და მომავალი პერსპექტივები.
 - ადამიანის ორგანიზმის მოლეკულური და უჯრედოვანი რეაქციები პათოლოგიურ პროცესებზე.
2. დაავადებათა ეტიოლოგიის, კლინიკური მიმდინარეობისა და მკურნალობის, აგრეთვე, პრევენციის, სკრინინგისა და ეპიდემიოლოგიის განმსაზღვრელი ფაქტორები.
3. სამედიცინო განათლების ნოვატორული განვითარების სამეცნიერო საფუძვლები.

პროგრამა 3 წლიანია და გულისხმობს ჯამში 180 კრედიტის შესრულებას. აქედან, 150 კრედიტი ეთმობა სამეცნიერო კომპონენტს, რომელიც სრულდება სამეცნიერო კვლევითი ნაშრომის (დისერტაციის) დაცვით.

სამეცნიერო კომპონენტი მოიცავს:

- თანამედროვე ბიბლიოგრაფიისა და გამოქვეყნებული მასალების სრულყოფილ მიმოხილვას
- საკვლევო მასალების შეგროვებას
- სხვადასხვა თანამედროვე სამეცნიერო წყაროების დამუშავებას
- მონაცემთა ანალიზსა და შედეგების განხილვას
- სტატიებისა და დისერტაციის თავების გაფორმებას
- დისერტაციის საბოლოო სახით მომზადებას და მის დაცვას.

დისერტაციის დაცვაზე გატანის აუცილებელი წინაპირობაა სხვადასხვა სასწავლო კურსებისა და აქტივობების შემცველი 30 კრედიტიანი სავალდებულო სასწავლო კომპონენტის შესრულება. სადისერტაციო ნაშრომის საჯარო დაცვის შედეგად დოქტორანტს ენიჭება მედიცინის ან ბიოლოგიის დოქტორის აკადემიური ხარისხი.

სასწავლო კომპონენტის გეგმა დგება დოქტორანტის კვალიფიკაციისა და გამოცდილების გათვალისწინებით. დოქტორანტი, ძირითად სამეცნიერო ხელმძღვანელსა და სადოქტორო კომიტეტთან შეთანხმებით, ადგენს ზოგადი სასწავლო კურსების კრედიტების შესრულების გეგმას.

ზოგადი სასწავლო კურსებია:

- ეპიდემიოლოგია და ბიოსტატისტიკა - 5 კრედიტი;
- სამეცნიერო კვლევის პროცესი და ტექნოლოგიები - 2 კრედიტი;
- ბიოეთიკა - 2 კრედიტი;
- პედაგოგია - 3 კრედიტი;
- ფსიქოლოგია - 3 კრედიტი;
- სამედიცინო ინგლისური - 3-12 კრედიტი (ცოდნის საწყისი დონის მიხედვით).

საკუთარი კვალიფიკაციისა და გამოცდილების გათვალისწინებით და ძირითად სამეცნიერო ხელმძღვანელთან შეთანხმებით დოქტორანტი ანაწილებს და გეგმავს დარგობრივი სასწავლო კურსების კრედიტების (ჯამში 15 კრედიტი) შესრულებას შემდეგი არჩევანის საფუძველზე:

- დოქტორანტურის სამეცნიერო კვლევის მიმართულების მიხედვით, რაც ძირითადად გულისხმობს აქტუალურ სამეცნიერო საკითხებზე გამართულ სემინარებში მონაწილეობას;
- დოქტორანტის სადისერტაციო კვლევის მეთოდოლოგიის მიხედვით, რაც ემსახურება მის საკვლევ პროექტში დაგეგმილი კვლევის თანამედროვე მეთოდების სიღრმისეულ შესწავლას (მაგ: ბიოქიმიური, იმუნოლოგიური, ჰისტოქიმიური და ა. შ.);
- დარგობრივი მიმართულების (მაგ: კარდიოლოგია, მეანობა და ა.შ.) მიხედვით, რაც მოიაზრებს სამეცნიერო თვალსაზრისით აქტუალურ საკითხებზე სემინარულ მუშაობას (ამ კურსის ფარგლებში სავალდებულოა საკვლევ პროექტის შინაარსიდან გამომდინარე ძირითადი ხელმძღვანელის რეკომენდაციით სადოქტორო კომიტეტის მიერ წინდაწინ დადგენილი დარგობრივი კრედიტების შესრულება, თუმცა შესაძლებელია, აგრეთვე, მომიჯნავე ან სხვა მიმართულებით დამატებითი კრედიტების გავლაც), დიპლომამდელი განათლების სასწავლო კურსის სწავლებაში მონაწილეობას და სტუდენტთა სამეცნიერო სასწავლო ჯგუფის ტუტორობას.

სასწავლო კურსების შეფასების სისტემა ითვალისწინებს:

1. ხუთი სახის დადებით შეფასებას:

- 1.1. (A) ფრიადი - მაქსიმალური შეფასების 91% და მეტი;
- 1.2. (B) ძალიან კარგი - მაქსიმალური შეფასების 81-90%;
- 1.3. (C) კარგი - მაქსიმალური შეფასების 71-80%;
- 1.4. (D) დამაკმაყოფილებელი - მაქსიმალური შეფასების 61-70%;
- 1.5. (E) საკმარისი - მაქსიმალური შეფასების 51-60%;

2. ორი სახის უარყოფით შეფასებას:

- 2.1. (FX) ვერ ჩააბარა - მაქსიმალური შეფასების 41-50%, რაც ნიშნავს, რომ სტუდენტს ჩასაბარებლად მეტი მუშაობა სჭირდება და ეძლევა დამოუკიდებელი მუშაობით დამატებით გამოცდაზე ერთხელ გასვლის უფლება.
- 2.2. (F) ჩაიჭრა - მაქსიმალური შეფასების 40% და ნაკლები, რაც ნიშნავს, რომ სტუდენტის მიერ ჩატარებული სამუშაო არ არის საკმარისი და მას საგანი ახლიდან აქვს შესასწავლი.

დოქტორანტის სადისერტაციო ნაშრომის შეფასებისათვის გამოიყენება შემდეგი სისტემა:

- 1.ფრიადი (summa cum laude) – შესანიშნავი ნაშრომი;
- 2.ძალიან კარგი (magna cum laude) – შედეგი, რომელიც წაყენებულ მოთხოვნებს ყოველმხრივ აღემატება;
- 3.კარგი (cum laude) – შედეგი, რომელიც წაყენებულ მოთხოვნებს აღემატება;
- 4.საშუალო (bene) – შედეგი, რომელიც წაყენებულ მოთხოვნებს ყოველმხრივ აკმაყოფილებს;
- 5.დამაკმაყოფილებელი (rite) – შედეგი, რომელიც, ხარვეზების მიუხედავად, წაყენებულ მოთხოვნებს მაინც აკმაყოფილებს;

6.არადამაკმაყოფილებელი (insufficiens) – შედეგი, რომელიც წაყენებულ მოთხოვნებს მნიშვნელოვანი ხარვეზების გამო ვერ აკმაყოფილებს;

7.სრულიად არადამაკმაყოფილებელი (sub omni canone) – შედეგი, რომელიც წაყენებულ მოთხოვნებს სრულიად ვერ აკმაყოფილებს.

- 1-5 ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული შეფასების მიღების შემთხვევაში დოქტორანტს ენიჭება დოქტორის აკადემიური ხარისხი.
- 6-ე ქვეპუნქტით გათვალისწინებული შეფასების მიღების შემთხვევაში დოქტორანტს ენიჭება ერთი წლის განმავლობაში გადამუშავებული სადისერტაციო ნაშრომის წარდგენის უფლება.
- 7-ე ქვეპუნქტით გათვალისწინებული შეფასების მიღების შემთხვევაში დოქტორანტი კარგავს იგივე სადისერტაციო ნაშრომის წარდგენის უფლებას.